

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id euidem probamus libenter. (Az általunk katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:

Egészévre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik minden kedden, pénteken és szombaton este. Tisztelettel a közönség felé. Jókai-utca 10.

Kiadóhivatal: DEBRECZENYI GYULA KÖNYVVYONDAJA (Iskola-utca 4. sz.)

Ujságírás.

(P) XIII. Leó pápa a keresztényellenes sajtóról így szól: „... a féktelen sajtó, mindenben oly gyászos sikereket ért el, hogy nem túlozunk, ha a bajok özönét, s a jelen nyomorúságos helyzetét nagyrészt a rossz hírlapok rovására írjuk.“

A betű hatalmával soha úgy vissza nem éltek, mint napjainkban. Az a hatalmas eszköz, melyet a Gondviselés nyomtatott betű alakjában azért adott az emberiség kezébe, hogy üdvét, az igazságot, szabadságot és erényt szolgálja, ma eszköz a közromlásra. Súlyos szavak, de fájdalom, igazak. Azt mondják, hogy a szabadsajtó a politikai és társadalmi szabadság, a törvény, az erkölcs, a becsület és tisztesség leghivatottabb védője. Ez volna hivatása — ennek kellene lennie.

Amde a szabadsajtónak ezen kellékei sehol a világon jobban nem tiportatnak sárba, mint Magyarországon — éppen a sajtó által. Igazság, becsületesség — fikció ez a hazug és mindenkifelett lekenyerezhető sajtó előtt. Magyarországon jelenleg körülbelül 1000 ujság jelenik meg. Ezekből 100 katolikus, 25 protestans,

mintegy 40 szerb, román, tót és német nemzetiségi — a többi kivétel nélkül mind zsidó — azaz valamennyi zsidó szellemben van szerkesztve és zsidó kézben van. Nincs ezekben a pozitív hitnek még csak árnyéka sem. Direkt vagy indirekt uton, de mind a hitetlenséget szolgálja. A legkomolyabb, a tegtekinélyesebb napilapok hivatása ez: A világ az egyedüli dolog, melyről biztos tudomásunk van. Valódi igazságokat csak az érzeink alá eső dolgok és tünemények képeznek, a többi: a jog, az igazság, szeretet, jó és rossz, a lélek és lelkiismeret — nem egyebek metafizikai absztrakcióknál. A földön nem az élő hit és annak egyháza a legfenségesebb, hanem az állam, melynek mindenki vak engedelmisséggel tartozik. A lelkiismereti szabadság pusztá képződés. Az állam főnségéből következik azután a különböző politikai rendszerek jogosultsága, melyek jogosnak tartják a vallás és lelkiismeret ügyeibe való beavatkozást és eksperimentálás tárgyává teszik a szülőföldtől olvott természetjogot, a gyermeknevelést is.

Az anyagelvűség képezi hitvallását a külső látszatot megőrző nagy lapoknak. Az erkölcsi elvek irányadója azonban ezeknél is az állam törvénye. Min-

den rossz erkölcsi cselekvény csak annyiban bűn, amennyiben az állam törvényeibe ütközik. Nem vezéri egyiket sem magaszosabb erkölcsi elv. Az ember csupán társas állat — semmi egyéb. Fölötte csak egy hatalmasság van: a törvény.

Ez az irány észlelhető a komolyabb lapoknál. Hit és erkölcsi elvek nélkül szolgálják az államot vagy politikai pártjukat.

De mit szólunk a többiekről?

Ezek nyíltan hirdetik a hitetlenséget és tetszelegnek az erkölcsstelenség szolgálatában. A legraffináltabb módon adják be a romboló mérget olvasóiknak. Nem támogatják az erkölcsi fogyatékoságot, valódi, visszataszító alakjában sohasem mutatják be, de a legundorítóbb erkölcsi vétségeket szinte kedvtelve részletezik a tárgyilagosság véde alatt. Új és ismeretlen bűnöket részleteznek erkölcsi motívumok nélkül; leplezetlenül írják le oly erkölcstelen dolgokat, miket pírulás nélkül olvasni sem lehet, s mindezt a szenzáció szolgálatában. Úgy adják elő a dolgokat, mintha az erkölcsi botlás meg volna engedve, vagy legalább is nem volna oly nagyon becsutelt dolog, mint azt a hittel párosult korlátoltság híveivel elhitetik. Az embert egyszerűen

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCZÁJA.

Őrök tavasz.

Füzy Antal költeményei.

Talán fel is tünhetett már egyeseknek, hogy a Fejérmegyei Napló főmunkatársának, Füzy Antalnak költeménykötete körülbelül két hónappal ezelőtt megjelent már és magában a Naplóban alig akadt szó, a mely az olvasókat az „Őrök tavasz“ megjelenéséről tudósította volna, illetőleg nem akadt még hang, a mely végigbírálta volna e költeményeket.

En azt hittem, hogy maga az a tény, hogy a Fejérmegyei Napló az ő saját főmunkatársáról ítéletet mondjon, sokat magyaráz. Nemde, izléstelen dolog volna, ha egy, e lappal rokonszenvező kritikus elővenné Füzy költeményeit s mivel a szerző a lap kötelékében van, megvilágítaná a szép és jó oldalát munkájának, a rosszat pedig árnyékban hagyná, nem törekedve egyébre, minthogy minél előnyösebb szinten tüntetné az olvasók előtt, a kik bámulattal csodálkoznának a Fejérmegyei Napló saját poétájának fényes tehetségén.

Azt hiszem, hogy ez az eljárás nem is éppen szokatlan az újságolvasó közönség szemében. Hányszor olvassuk a fővárosi lapok hasábjain, hogy a lapok saját munkatársuknak az utját babérral hintik tele, hogy szinte émeleg-

nek a dicséretektől, a disztó jelzőnek egész glédáját sorakoztatják szép egymásutánban, hogy a közönség, ha az egészet nem is, de legalább annyit okvetlenül elhigyjen, hogy az a könyv valósággal megérdemli azt a néhány koronát, a melyért vesztegetik.

Nekem koránt sínesnek ilyesféle hajlandóságaim. Én vártam s mikor már mindenünnen azt vettem észre, hogy véleményem nem fog egyedül állani, akkor óhajtottam a magamét elmondani.

A mikor, ugy két hónappal ezelőtt kezembe vettem Füzy Antal költeményeit, körülbelül meg is alkottam a magam véleményét róla helynyében. Nem akartam őt a nagyokkal összehasonlítani, nem akartam állítani, hogy egy uttörő zseni-vel van dolgom, a kinek homlokán a Géniusz csókja ég. En őt egy szerény, igénytelen lantos diáknak gondoltam, a kinek szíve tele van érzelemmel, a ki annak sokszor igen csinosan tud kifejezést is adni.

Olyannak láttam őt költeményeiben, mint a minőnek az életben ismerem, becsületeseinek, igazlelkűnek, tettetés nélkül valónak, a ki tud és szeret ábrándozni. Mikor valami zsong a szívében — mert ő jobbára a szívével gondolkodik — nem óhajt egyebet, mint esendét, pihenést, hogy érzelmeinek szárnyaira telepedhessék s emelkedhessék felfelé abba, az ideális szép világba, a melyhez nem tapad a föld salakja.

Olyankor nem jó őt háborgatni, nem jó őt felvernai a muzsák berkeiből, mert ha nem mondja is, de bizonyos, hogy gyilkoló keserűséggel telik meg a szíve.

Nem felejttem el. Egyszer hárman-négyen benn táboroztunk a szerkesztőségben. Ki a focuiben, ki a diványon nyújtózkodott — s mint rendszeren — igen hangosan voltunk. Egyszerre sebes léptek zaja hallik a folyosón s nagy lépésekben a főmunkatárs ront be. Anyira el volt merülve gondolataiba, hogy még a mi zajunkat se tudja észrevenni. Mi, mint rendszeren vidáman üvözöttünk s végtelenül csudálkoztunk, egy-egy fanyar mosolynál egyebet nem tudtunk belőle kipréselni, később aztán bevallotta nekem, hogy az ítélet pillanataiban volt, a muzsákkal társalkodott, valami eszme beléje kapaszkodott, vitte magát a fölfelé, ki is jegecesedett már lelkében az egész, csak épen a szoba esendjét és papírt óhajtott, hogy a kedves eszméknek szép, gördülékeny sorokban életet adhasson. Akkor talált ott bennünket, kik épen a legprozaibb dolgokról vitatkoztunk, talán épen Sz. barátunkat, a gazdasági rovat akkori vezetőjét öltük az ő kitünő „szag“ értelméért.

Helyében más a legeslegjobb esetben udvariasan felkér bennünket, hogy hagyjuk őt magára gondolataival és háborgassuk más vidék lakóit, ő azonban megadta magát sorsának s a csendes kívánalmakon kívül egyébre nem adta magát.

Mai lapunk 6 oldal.

feloldják azon kötelmek alól, melyekkel Istennek és felebarátjának tartozik; gúny és nevelés tárgyává teszik azokat, kik teljesítik e kötelmeket. Ily dudvája sok száz és száz van a sajtónak Magyarországon. Hogy csak egyet említsünk a legeljéből, itt van a Friss Ujság. Spekulációra alapított zsidó ujság ez. Napnap után hozza világosságra a rejtett bűnök egész sorozatát; illusztrálja képekkel és megtanítja olvasóit oly bűnökre, miket nem ismertek, miknek híre sem hallották. És ezt az ujságot a szegény nép nagy tömege olvassa éppen olcsóságánál fogva. Nem egyszerre adja be a mérget, mert ezt észrevennék olvasói, hanem cseppenkint, csak kis adagokban. És így nem csoda, ha az ujság, mely hivatalva volna némes eszméket, erkölcsi elveket ültetni olvasói szívébe, megrontója lesz a közerkölcsöknek.

Szinte bámulatra méltó az olvasó nagy tömeg könnyelműsége, melylyel az ily irányú lapokat pártolja, sőt pénzével föntartásához járul, melynek fejében azután erkölcsi érdekeinek eltompítását, sőt kivesztét nyeri.

Sóhajtozhatunk ily körülmények között a közerkölcsök pusztulásán. Amíg Budapest 24 nagy napilapja közül csak kettő áll tisztán keresztényi elveken — a többi zsidó, addig nem várhatjuk a keresztény elvek diadalra jutását. Az olvasó közönségnek kell szeméi előtt tartani a szent Atya szavait, ki óva int a rossz ujságok olvasásától. Ha a társadalom saját pénzével nem támogatja e lapokat, megszűnnek maguktól s velük a metelyhintés is.

El hagyta repülni a gondolatokat s visszakívánta magát abba a régi kedves korbá, a mikor a hegedősöknek, a lantos diákoknak meg volt az ő becsületük széles ez országban, a várak udvarai szívesen fogadták be őket, az egybegyűlt uri rendek és hölgyek hallgatták lelkesülten az őök dicséretét, fényes hadi tetteit, hallgatták a bus szerelmi verseket, a melyek az érzékeny szívű hölgyek szemében könnyeket fakasztottak, ő pedig dalolta tovább a szívéből összerótt sorokat, talán a mások mulattatására, még inkább a maga gyönyörűségére, hogy kipirult belé az arca, csillogtak szeméi, mert hiszen arról zengett, a mi szívének a legdrágább kincse volt, a hazaszeretetet és a szerelmet.

En Füzyt Isten kegyelméből való poétának tartom. Ismerem a személyét, a gondolkozásmódját s mindig élvezettel olvastam költeményeit s ezek után azt mondom, hogy neki a költészet természetének a kifolyása. Nem azért, hogy általa pénzt szerezzen, — ez azt hiszem, legtávolabb áll tőle, tudomásom szerint soha nem vett még fel pénzt megírt költeményeért, csupán most ezért a kötetért azt a pár koronát, hogy a kiadás költségeit részben, de csak nagyon is részben fedezze, a többi költséget az ő lapos erszénye futja.

Ha ir, mindég azért ir, mert érzi, hogy szüksége van rá, hogy a gondolatait kifejezze. Hogy azokkal másokat is gyönyörködtessen, az

Torvek^{*)}

Székesfejérvár az. kir. város Intéző Köreinek szíves figyelmébe.

Mindenki azt mondja, hogy Székesfejérvár nagyon kevesét haladt, sőt meglehetősen elmaradt. Mig más városok egy-két évtized alatt egészen átalakultak, megszüpültek, Fejérvár megmaradt a régi kisvárosi mivoltjában s mintha béklyókat raktak volna rá, nem tud emelkedni.

Ezt már sokszor hallottuk, még többször tapasztaltuk. Hogy az oka micsoda, ne kutasunk most. Annyi mindenesetre bizonyos, hogy bírálgatni, mindenen fölakadni, — sokkal könnyebb, mint a bajon segíteni. Haladjunk! könnyű ezt mondani, de ha a város polgármestere előterjesztene szép terveket, a melyeknek a megvalósítására a pénzt nekünk, adózó polgároknak kellene kifizetni, bizonyos, hogy tizszer szívesebben megvakarnánk a fülünk tövét, minthogy még könnyítsünk amugy is lapos eszményünkön.

A legutóbbi időben egy-két monumentális épület csoporttal szépült városunk. Megkaptuk az új lovas kaszárnyát, az új megyei kórházat, a javító intézetet, az új csapatkórházat. Igaz, hogy egy csomóban a város szélére, meg nem is annyira a mi érdekünk ez, mint a megye és az ország ajándéka, de hát attól is eltekinthetünk, mert mégis van már valamin.

A régi városi kórház, új megyei kórház megnyitása után fölösleges lesz. Sokat fűtt a fejük az intéző köröknek, hogy mit csináljunk most már vele. A miniszter ajánlatot tett, hogy csináltassunk belőle örültek házat, költsünk még rá vagy 80 ezer forintot s az állam gondoskodni fog, hogy állandóan lesz körülben 100 bolond, a kik után nekünk is jut némi jövedelem. A mint látszik, ez a terv nem igen vált be. Sok kiadás az, óriási befektetés, amugy is agyon vagyunk már terhelve pótdával.

*) Minden kommentár nélkül leközljük polgártársunk e cikkét, mely életrevaló eszméket peng, melyek fölött lehet gondolkodni. Az idők jele, hogy a polgárok érzik elmaradottságunkat és tervezgetnek. Lapunkban még mi is hozzászólunk e cikk érdeméhez.

teljesen másod és harmadrendű kérdés nála. A dal nála „a szív megkönnyebbülése.“

Örök tárgya a szeretet. S ezért bátran írhatta ezimnek: Örök tavasz. Szereti hazáját, lángolva annak ősi dicsőségéért, keseregre a jelen fásultságán, azoknak eljárásán, a kik mindent szentebbnek találnak az édes haza földjénél. Igazán nagyon csinosak és hangulatosak azok a költeményei, melyeken a hazaszeretet hurját pengeti. A „Petőfi sirjánál“, „Budavár“, „Hováél-sírok“ stb. című költeményei bátran megállhatnának akármelyik jelenkori költőnk kötetében s merem mondani, nem tekintene rájuk egyik sem némi büszkeség nélkül.

Szereti Istenét. Az „Agnus Dei“ a „Büntetés“ szívéből fakadtak. Nem tettetés, nem csinált érzelmek ezek, hanem a tiszta szeretet, az imádó áhitat hangjai, mely megsemmisítve érzi magát a hatalmas Isten trónjának zsámo-lyánál.

Szereti édesanyját. Ő, ez a hang mindnyájunk szívében viszhangot kelt. Csodálatos gyengédség, rajongó odaadás, melylyel édesanyja alakját körülfontja, mint repkény az öreg fát. Ha másért nem, ezért megérdemelné, hogy megszeressük, ne csak költeményeit, de őt, a szerzőt magát is.

Vannak vegyes költeményei, de talán a legnagyobb részt a szerelmi versek alkotják. Többekhez és sokoldalulag intézi sorait. Általá-

Azután arra gondoltak, hogy a vízivárosi elemi iskolát fogják átvenni a kórház épületébe. Ez egy kissé furcsa terv volt és sokan megütözköztek rajta. Hiszen a vízivárosi iskola mostani állapotában megfelel céljának, terméi elég tágasak, elég jó karban vannak, miért akkor elcserélni egy másik épülettel, a mely semmi esetre sem lenne ehhez fogható. A mostani kórházi épületnek csak az emeletén lehetne osztályokat csinálni, ott se többet kettőnél, mert ha kettőnél többet csinálnak, olyan hurka forma osztályokat kapunk s ha az a szegény tanító őt esztendeig kiabál benne, elbucuszhatik a tüdejétől, az már bizonyos. Két osztályt még építeni kellene, ugry pedig nem érdemes egy régi épületet föltozni. A vízivárosi iskolánál egyedül a vezető tanító lakása volt, a melyet már a fundamentumtól kezdve akkor kellett volna fölépíteni, a mikor új tetővel látták el. Ha a kórházi megint csak a régi nyomoruságos helyzetbe jutna, mert külön lakást ott sem kapna, hiszen valamennyi földszinti lakás alacsony, bolthajtásos vagy vizes, egyszóval a követelményeknek semmiképp sem felel meg. Egyébiránt bolcsen kifejtette erre vonatkozó nézeteit a városi főorvos, Bierbauer dr. Hogy azon a két-három hold telken gazdasági ismételő iskolát csináljanak, azt hiszem, szerencsétlen eszme lenne. Nem való az a város élénk, drága helyére, meg akkora terület szűk is volna az egész város iskolái számára.

Mit lehetne a kórházi épület telkével csinálni? . . . Erre szeretnék felelni. A terv nem annyira az enyém, mint egy olyan emberé, a ki a város érdekében már igen sokat és életrevalót létesített.

Fejérvárnak a közel jövőben három középületre lesz szüksége.

Az egyik a városi árvaház, a mely most szűk téren, udvar nélkül van. Nedves fala határozottan ellenkezik azzal, hogy városunk egyik meglehetősen dotált intézete legyen. A szükség, hogy újat építsenek valahol, évről-évre égetőbb lesz.

ban itt nagy barátja a változatosságnak. Hanem az is igaz, hogy legnagyobbrészt jól eltalálja a hangot. Szerelmi verset írni és nem elkoptatott frázisokon nyargalni, nehéz lehet a poétáknak. Hiszen alig akad már fiatal ember, a ki legalább diákkorában ki ne erőlködött volna egy ilyen-fajta verselményt. Attól a kortól fölfelé akad aztán bőségesen minden rendű és rangu urak és hölgyek tollából elég, sőt talán annyi, hogy többre megy az írók száma, mint azoké, a kik erőt vesznek magukon, hogy elolvassák őket. Tehát ily tág mezőn olyan virágokat fűző csokorba, melyeknek illatát még nem ismerjük, azt hiszem nagyon nehéz, talán lehetetlen is, itt már csak az érzelmek őszintesége jöhet szóba, a mint a szerző velünk, vagy azzal a kinek írta, el tudja hitetni, hogy igazat beszél még az összerakási ügyesség. En azt hiszem, hogy Füzy költeményei külön-külön — így együtt nem annyira — körülbelül megítik ezt a mértéket. Bármit mondjon, mindig csinos, kerek formában adja, van benne tréfalkozás, dévajkodás, lángolás, epedés, szóval minden, a mi egy jósütetű szerelmes versnél megkívántatik.

Vannak vegyes költeményei: *Betegúgyon, Zeneszerző halálára, Dal a kis Palikáról. Minden virágnak...* stb. egyik csinosabb, hangulatosabb a másikkal. Csupán a „Szocialista“ című téved egyoldalúságba.

A másik a vizivárosi óvoda. A pénz már megvan hozzaja, ki is futna belőle, csak bele kellene kapni.

A harmadik az aggok intézete. Nagy és szép összeg áll rendelkezésre, — ha jól tudom — 150 ezer forint körül. Megvették számára már a régi megyei kórházat, de hát azt a pénzt bárkinek is megéri, ha a város más célra használná fel, vagy ha — mondjuk — túl adna rajta; veszíteni semmi esetre sem veszít, hiszen a szomszédos üres telek nélkül összesen 10 ezer forintba került, ennyit meg bárkinek megér. Hallom, hogy a főmérnök terveket csinált az átalakulásra, a mely körülbelül 50 ezer frtba kerülne, a mi semmi egyebet nem illusztrál, mint azt, hogy az a régi épület a célznak meg nem felel s ha beleépítik, mégis csak foltozott épület lesz s annyit újat is bizvást lehetne építeni.

Végül szükséges még egy kápolna. Ezt tulajdonképen az aggok intézete építené, az alapítványok megkívánják, hogy mellette kápolna legyen.

A terv tehát, a melyet az intéző körök szives figyelmébe volnék bátor ajánlani, a következő volna:

Építenék az a három középületet egy helyre, a mostani városi kórház telkére. És pedig ezen [] alakban. Hátul volna az emeletes árvaház a belváros felé eső része a földszintes óvoda, és a vásártér felé eső része az aggok földszintes intézete. Középen pedig a befásított helyen nagyobb szabású kápolna építtetnék, olyan formán, mint a hogyan a főmérnök ur tavaly csinálta.

Biznak az egészet, mind a három intézetet az apácákra.

Hogy miért ajánlom az ovoda vezetésére az apácákat, azt is megmondom. Ugy tapasztaltam, hogy városunk legromlottabb része a viziváros. Az az erkölcselenség, a melyet ott kell gyermekeknél tapasztalni, sehol a városban nem látható. Ezt pedig a gyermekeknél ellensúlyozni csupán csak apácák keze és nevelése által lehet.

Ajánlatos volna a három intézet egy he-

átolvastam s örömmel mondhatom, nem találtam sehol olyat, a mely bárkit sérthetne s a mely olyan volna, hogy bár a leggyengébb kedély is megütköznék rajta. Egyébiránt ez rávall a szerzőre ismét, a kinek — én azt hiszem — csak barátai és jóaakarói vannak, de ellenséget még nem igen szerzett magának. Hiszen gyengédsége, udvariassága megmenti az ilyesmitől.

Összegezem az elmondottakból véleményemet. Nem állítom, hogy egy nagy költővel van dolgunk, a ki gondolatainak mélységével csodaszzerű szokatlanságával elvarázsol bennünket. Nem! ez ellenkeznék az igazsággal. Fűzy inkább kedves költő. Ujat, szokatlant nem igen ad, de mindig úgy lep meg vele, hogy szivesen nyilváníttjuk elismerésünket.

Olvassa el bárki — biztosan merem állítani — hogy, ha egyáltalán van érzéke a költészethez, egy-két élvezetes órát fog magának szerezni.

Sok könyvet veszünk mi. Egyiket kapja az ember, a másikhoz tagilletmény fejében jut, a harmadikat barátságból fiztették meg vele. Fűzy költeményeit megvettem volna akkor is, ha nem tetszettek volna, hiszen jó ismerősöm, sok bizalmas órát töltöttünk együtt, a mikor beszédünk tárgyát a poézis képezte, de őszintén merem mondani, hogy az ő könyvét nem úgy teszem a többi könyveim közé, hogy többé el-

lyen azért is, mert az aggok intézete mellett kell kápolnának lenni, az árvaház apácza vezetői szintén nem nélkülözhetik, így meglennének egy kápolnával, míg amugy kettőre lenne szükség, a mi — hozzászámítva a miséző papoknak csekély számát városunkban — szintén a legnehezebb dolgok közé tartozik. Azonkívül több ezer forintot meg lehetne takarítani, ha a két kápolna helyett csak egyet kellene építeni.

Azt hiszem, hogy ily három középület együtt impozáns és meglepő volna s mivel a kápolnát az apácák gondozására lehetne bízni, az egész városrészt lakói szivesen látogatnák.

Ritkán van középületünk, a mely céljainak mindenféleképp megfelel. Rendesen összevissza foltozott tákolmányokat látunk, az említett terv szerint modern, szép és impozáns középületet nyerünk. A pénz meg van hozzá, csak a jóakarát kell, a mely ezt megvalósítja.

Egy polgár.

Egyről-másról.

Közudomású dolog, hogy az öreghegyi hegyközség Rakács Lajos halála óta bíró nélkül van. A bíróválasztás április 1-én, azaz holnap lesz. Csendesesen folyik a korteskedés; hogy kinek szolgál a szerencse, ki nyeri el a bírói pálczát, az a holnap nap titka. Legyen azonban bárki a hegybíró, nagyon jó lesz, ha felsétál a rendőrfőkapitány urhoz s közösen megbeszéli a hegybírói teendőket. Ne azért siessenek a hegybírói állást elnyerni, hogy nagyobb bottal járassanak, mint más ember, hanem viseljék szívükön a közérdeket, legyenek támaszai a rendőrségnek. Okuljanak a multból s követendő példát nyujtsanak a jövő nemzedéknek.

A szőlőhegyen járván, eszembe jut a szőlőhegyi künnlakók ügye, a mely talán még ma is befejezetlen. Érvényben levő törvényhatósági szabályrendeletünk ugyanis tiltja az állandó künnlakást a szőlőhegyen. Nem tudom, hogy mikor, de bizonyára van 7—8 éve már, hogy a bizottsági tagoknak közgyűlési interpellációja folytán az akkori rendőrfőkapitány a legszigorubb eljárással akarta kényszeríteni a szőlőhegyi

ne olvassam. Engem annyira megragadott, annyira megszerette magát velem, hogy még gyakran óhajtok vele társalogni. S azt hiszem mások is így vannak, a kik a költészet iránt egyáltalán képesek rokonszenvre hangolódni.

Végül még egyet. Ujabbán nem látom Fűzy költeményeit. Egyszer elkeseredetten mondtam nekem, hogy oly tehetségnek, mint az övé, nem érdemes küzdeni a babérért. Tudok sokakról, a kik a csinos verseket, a melyek nála lassabban születnek, bámulatosan rövid idő alatt jelentetik meg s ő azok mögött magát nagyon hátul állónak érzi. Reménykedem, hogy ezt csak egy pillanatnyi hangulat mondtatta vele, a mely aztán megszűnt és jobbnak adott helyet. Ha vannak gyorsabb eszű, gyorsabb kezű poéták, mint ő, ez ne csüggesse soha, hanem higgye el azt, hogy azoknál sokkal, százszorta nagyobb szükség van az ideálisán, a becsületesen gondolkozó és dolgozó poétákra. Ne hagyja el az ezek amugy is kicsiny gárdáját. Segítsen a szépek megkedveltetésében és a költészet ellenségének, az arczpírtónak a kiszorításában. Nem oly romlott a közönség izlése, hogy az igazán szépet ne szeretné jobban az esztetikailag rutnáló.

Olvasson, tanuljon még sokat — hiszen fiatal ember még — ne csüggedjen a féluton, az Olympusra törekvőknek sokszor nehézségekkel kell küzdeniök.

Bükki Ferencz.

lakosokat a beköltözködésre. Az elsőfoku ítélet hosszas felelbeszések után végre is jogerős lett s így az ítélet végrehajtására került a sor. Mint; hogy 3000 frtnyi pénzbüntetés, ingóságok hiányában, be lön táblázva talán 100 megbüntetett, tulajdonos birtokára s midőn a kielégítési végrehajtásra került a sor, hogyan-hogyanse, nem tudom, hosszas kérelem, vita után, valószínűleg a városi közgyűlés nem akarván mintegy 100 családot megélhetési forrásától megfosztani, elengedte az összes büntetéseket. Nagyon szép, nagyon humánus tett volt ez a közgyűlés részéről, de én mégis csak azt mondom, hogy nem cselekedett helyesen, mert ezzel a törvény tekintélyét ásta alá. Vagy törvény, hogy a szőlőhegyen állandóan lakni nem szabad, vagy nem; ha törvény, akkor tartsa meg mindenki s a hatóság tartassa meg mindenkivel, ne engedje kiváltságos osztálylá fejlődni a törvényt fumi-gálókat. Vagy ha végül talán nem helyes, nem jó, végre nem hajtható az a törvény, akkor meg kell változtatni. Most is épülnek olyan présház-nak engedélyezett épületek, a melyek építési engedélyében a tanács kimondja, hogy állandó lakásul nem használható, de ellenőrzé-e ezt valaki? Senki sem. A rendőrség tul van terhelve közigazgatási teendőkkel, elég az irodai teendője, szőlőhegyi sétákra nem igen jut ideje.

Az ellenőrzés hiánya nálunk a legfőbb baj s mégis majdnem naponta hallunk olyan dolgokról, a melyek keletkeznek, engedélyzettenek a nélkül, hogy a kellő ellenőrzés megvolna. Ime, ismét egy! Uj zálogházat kapunk. A kellő tőke nélkül letelepszik valaki a városban, zálogházat nyit s 10 év után virilista lesz. Hát bizony a zálogkölesön üzlet nagyon jó üzlet, miért nem veszi kezébe a város? Ezzel a szegény népen is segíthetne, sőt még szolid perzent mellett is újabb jövedelmi forrása lenne a városnak. A pótdadó nagy, a tartozás óriási s valóban csodálatos, hogy a hatóság nem ragad meg minden alkalmat, a jövedelem gyarapítására, főleg akkor, ha ez a népnek nem hátrányára, sőt előnyére lenne.

A kalendárium szerint már egy hét óta tavasz van, de csak a kalendárium szerint. A valóságban még mindig téli világot élünk. Az utcákon kemény, hideg szél súvit keresztül, mely ellen a járó-kelő siet felhajtani téli kabátja gallérját. A lakásokban pedig, a fa-és szénkereskedők öröme, erősen kell a kályhákat fűteni, ha barátságos, meleg otthonra akarunk szert tenni. Csak az a vigasztaló, hogy sokáig már még sem tarthat ez az állapot s ha most kellemetlen, esős, borongós is az ég, — majd ki fog derülni. Semmi sem állandó, minden változandó, nem csodálkozhatik tehát senki sem, ha a „Szekesfejvári Hírlap“-ot és a „Szekesfejvár és Vidéke“-t enyelegni látja. Az utóbbi ugyanis üdvözli a „Szekesfejvári Hírlap“-ot, mint megtérten s örömeinek ad kifejezést, hogy nem dudál egy nótát a néppárttal. Már én csak azt mondom örüljön mindenki a maga nótájának, ne zavarjuk a más dudáját, fújja ki-ki a saját sippját. Elegendő sok pénzbe kerül ez az egyszerű hangszer a népnek, had értsen meg belőle valamit, ne zavarjuk meg a józan esztét ily kicsinyes örömeikkel.

A mikor én egyről-másról beszélek, mondok valamit Balthazárról is, a ki vasárnap kezd meg büvészmutatványait a színházban rendes helyárok mellett. Ez utóbbit talán kifogásolhatnók is, ha nem Balthazárról, ezen előrangú büvészről lenne szó, így azonban belenyugszunk a rendes helyárakba. Mint értesülünk, befogja mutatni, miként lehet az Ugron által is említett Bánffy-féle pártkasszát elő- és elvarázsolni; Szekesfejvárott új városházat építeni. Hír szerint legérdekesebbek lesznek a hasbeszélő műemberek, a kiknek képében tanfelügyelők fogják beadni a miniszteriumhoz részletes jelentéseiket az egyes iskolákról. Jelige: „Vannak kontra.“ Músonon van még az egyik hasbeszélő felolvasása is e czímmel: „A városi Lucza-szék.

vagy a megbabonázott fertőlenítés." Részletesen tárgyalni fogja a kérdést a tisztelt hasbeszélő ur, kiket az ellen, hogy a szabályrendelet már két éve készült s még most sem kész, majd pedig megmagyarázza a módokat, hogyan is kell hát szabályrendeletet egy kissé gyorsabban készíteni. Erre már kíváncsiak vagyunk, de legyen ám kíváncsi még a városi közegészségügyi szakosztály is.

Szemfüles.

UJDONSÁGOK.

— **A házi pénztár költségelirányzata.** A városi házi pénztár 1900. éve szerkesztett költségelirányzatát, mely szerint a bevétel 702,820 kor. 58 fill., a kiadás 914,246 kor. 03 fillért tesz ki s így 211,425 kor. 45 fill. hiány mutatkozik, — a belügyminiszter jóváhagyta és megengedte hogy a hiány fedezésére a pótdó 56 százalékban állapítottassék meg.

— **Szövetkezeti élet Vajtán.** A rajtai „Hitelszövetkezet” és a „Keresztény fogyasztási szövetkezet” e hó 28-án együtt tartotta rendes évi közgyűlését **Fürész** József esperes plebános elnökelete alatt a kath. iskola helyiségében. Az elnök megnyitó beszédében igen érdekesen fejtegette a szövetkezés nagy fontosságát a nagy számmal megjelent tagok előtt, majd betérjettette első sorban a Hitelszövetkezet évi mérlegét. Alig három éve áll fenn a kis faluban a közhasznú intézmény, s máris meglepő eredményt mutat fel. Heti 10 krajczáros betétek után eddig ötezer forintot megközelítő összeget adott ki kisebb kölcsönökre a megszorult gazdáknak, még pedig 4, mond: *négy százalék* mellett, a mit ugyan kevés költség élvezhet az országban. Méltó elismeréssel kell szólnunk e szövetkezet áldásos működéséről, s követendő példának állítanunk mindenek elé a mai nyomorúságos életviszonyok között, midőn a nagy adóval megterhelt szegény népet a lelketlen uszások és a jórészen semmivel sem különözött pénztintézetek szípolozzák. A betérjettett évi mérleg egyhangulag tudomásul vétetvén, a Hitelszövetkezet elnökévé nagy lelkesedéssel gróf **Zichy** Aladár választották meg. Az elnöklő esperes plebános ezután a fogyasztási szövetkezet célját és hasznos voltát fejtegette, nagy figyelemmel hallgatott beszédében megmagyarázta, miért viseli a szövetkezet címében a *keresztény* jelzőt. A vajtai ker. fogyasztási szövetkezet 1896-ban alakult, tehát már akkor, midőn hazánkban még az eszmét is alig ismerték. A vagyonmérleg bemutatására a közgyűlés azzal választott, hogy nagy lelkesedéssel elhatározta, miszerint a szövetkezet részére házat vesz, s így szat. György napján már saját házában fogja a szövetkezet buzgó és kitartó keresztény közönségét kiszolgálni. Elhatározatott egyszermind, hogy a szövetkezetet legközelebb cégjegyzetben fogják. A tisztújítás megjeltevén, elnökké egyhangulag gróf **Zichy** Aladárt választották meg s egyben újra megalakították az igazgatóságot és a felügyelő-bizottságot. Végül a megjelentek erős ígéretet tettek, hogy a szövetkezet eszméjét minél szélesebb körben fogják terjesztetni, s azon lesznek, hogy új tagokat szerezzenek. Ezután egyszerű, szívből jövő szavakban mondtak köszönetet a fáradságot nem ismerő esperes plebánosnak, ki hiveinek nemcsak a lelkiükben, de a mindennapi élet verejtékes küzdelmeiben is buzgó lelkes vezetője. Mindezekhez csak egy megjegyzésünk, egy hozzászólásunk van: Itt a példa, tiszteljétek — kövessétek!

— **Térzene a Zichy-ligetben.** A honvéd állomás parancsnokságtól azon értesítést vettük, hogy a kerületi honvédenekar április 1-től kezdve, ha az idő kedvez, minden vasárnap és ünnepnap délelőtt, valamint szerda délután az eddig szokott órákban a Zichy-ligetben térzenét fog tartani.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A **vadli** Polgári olvasókör alapszabályait a belügyminiszter megerősítette.

— **Kereskedelmi Akadémia.** A kereskedelmi iskolák tekintetében nagy rendszertelenség volt eddig Magyarországon. Alig 15 éves tacsók hangzatosan titulálták önmagukat akadémiai hallgatónak. A nagyváradi felső kereskedelmi iskola értesítőin nyomtatva is diszelgett az akadémia czim. Ennek a viszás voltát a miniszteriumban is belátták s most végre az apró nebulók legnagyobb büszkeségének. A miniszter eltiltotta, hogy a felsőbb kereskedelmi iskolákat Akadémiának czimezzék. De megadta az alkalmat, hogy akadémiai hallgatók legyenek az ifjak, ha a felsőbb kereskedelmi iskola elvégezte után még nem unták meg az iskola porát. A most kibocsátott ministeri rendelet alapján a felsőbb kereskedelmi iskolákkal kapcsolatosan szervezhetők ezek a magasabb kereskedelmi iskolák Akadémia czimmel. Azok iratkozhatnak be, a kik a felsőbb kereskedelmi iskolát jó sikerrel elvégezték. Az Akadémia legalább 2 évi tanfolyammal rendezhető be.

— **Csilag hullás.** A m. kir. székesfejérvári V. honvédkerület parancsnoksága alá tartozó egyévi önkéntesek elméleti oktatása e hónap végéig ért s a szokásos ugynevezett altiszt kollokvállások után a megfelelő előléptetésben részesültek. Altiszt kitüntetésben részesültek a következő rangsorozat szerint:

Almássy Antal, Armuth Mór, Binder Károly, Jöteji Ferencz, Grosz Elemér, Horváth Gyula, Parragh Gábor, Pécsvárady Sándor, Szeiler Ignác, Takács József, Hoffman Manó, Farkas Antal, Pap László cz. tizedesekké, Wertheim Armin cz. őrvezetővé; a 18. gyalogezrednél: Bárdossy Lajos, Horváth János, Hollósy Endre, Pollák Miklós, Rybach József, Roszzipovich József, Szalay József, Szabados Károly, Szekeres Lipót Pál cz. tizedesekké; a 19. gyalogezrednél: Asztalos Győző, Androsits István, Bubics Károly, Horváth Lőrincz, Müller István, Nagy Ernő, Póor Károly, Seiner Adolf, Schuller József, Szombathelyi Béla, Haflaiszky Lajos, Szüts Jenő, Vasó Károly cz. tizedesekké; a 20. gyalogezrednél: Dénesi István, Fendrich József, Hajós Imre, Madár Kálmán, Rózsa ferencz, Lorgoth Miksa, Török Miklós cz. tizedesekké léptettek elő.

A csilag hullást este banket követte a „Magyar Király” fogadóban, melyen az előadó tisztek is teljes számban megjelentek. A lakoma során **Vörös Szilárd** t. j. százados iskolaparancsnok Ó felségére mondott pohárköszöntőt, az egyik önkéntes pedig az előadó tiszteket köszöntötte föl.

— **Halálozás.** **Kriszány** Adolf tegnap d. e. 78 éves korában elhunyt. Temetése holnap d. u. 4 órakor lesz.

— **Adózók figyeimébe.** A városi hatóság közhírré teszi, hogy a folyó 1900. évre a tőkeamat és járadékadó, ugy az ezután esedékes általános jövedelmi pótdó kivétel és a királyi pénzügyigazgatóság által érvényesítve lévén, ezen adómemről összeállított lajstrom a városi pénzügyi tanácsosi hivatalban f. évi ápril hó 1. napjától ápril hó 9-ik napjáig közzemlére kitéve lesz, hol az mindenki által betekinthető. Az 1883. XLIV. t.-cz. 16. §-a alapján felhívtnak azon adózók, kik e lajstromban megállapított adómemmel már a múlt évben megrovva voltak, a mennyiben a kivétést sérelmesnek találják, e lajstromok kitételének napját, — azon adózók pedig, kik e kivétési lajstromban megállapított adóval ez évben első ízben rovatnak meg, adó tartozásuknak kézi adókönyveskékbe történt bejegyzésük követő 15 nap alatt felszámolásaikat a helybeli tek. magy. kir. pénzügyigazgatóságnál annál is inkább írásban adják be, mert ellenesetben az elkéssetten beérkezettek figyelembe nem vétetnek.

— **Vak tüzilárma.** Tegnap este 9 óra tájban azzal a hírrel riasztották meg a központi tűzörseget, hogy a városi kórház lángokba áll. A tüzoltók sietve kivonultak, de a kórházhoz érve, csakhamar kitént, hogy az egész riadalmat az egyik kéményből fölszálló nehány sziporka okozta.

— **Péth.** Hideg szél rázza a fák leveletlen ágait, a szürke felhőkből havas eső omlik alá és a szegény ibolya füzösön huzódik meg a bokrok alatt a péthi erdőben. Szinte megbánta már a kíváncsiságot, a mi arra ösztölkéte, hogy szétnezzen a világon, keresni a tavaszt, mikor itt még minden olyan szigorú, télies. Lám, a medvének több esze volt, mert befelé fordult Gyertyaszentelőkor. Az optimistákat azonban — mert ilyenek mindig akadnak — épen nem csüggeszti el ez a visszafelé fordult időjárás. Azt gondolják, hadd adja ki a mérget, annál jobban megembereli magát a nyáron, a mi elvégre nem lehetetlen, de sőt mindenkifelett kívánatos. — Annál is inkább, mert nagy változásoknak híreét vesszük a péthi fűrdőből, a hol az új bérlő már erősen készülődik, hogy a reménybeli vendégeknek minél több kényelmet és szórakozást nyújtasson e kies fekvésű kiránduló helyen. Ideje is volt, mert már nagyon elhanyagolt állapotban volt ott minden s évről-évre fogyott a látogatók száma. Most, hogy a bécsi német sógor elszabadult innen, **Török** Gyula, a fűrdő új bérlője minden lehető elkövet, hogy Péth ismét visszaszerzeze régi jó hírnevét, s ebbeli szándékában a legmesszebb menő áldozatoktól sem riad vissza. Egész sereg munkás dolgozik most ottan, lázas sietséggel, hogy a szezon beálltával az összes átalakításokkal készen legyenek. De lesz is majd eredménye a sok vesződségnek. A már jórészen kivesszett vagy elvadult rózsafákat, melyek a péthi fűrdőnek egyik hírességét képezték, új, nemes fajokkal pótolják a csurgai grófi kertészetből, azonkívül válogatott dísznövényekkel ítétké be a fűrdőház környékét. A híres szépségű, de már egészen elhanyagolt erdei sétautat is rendezőzák és padokat állítanak fel az ut mentén. De a legnevezetesebb változás a fűrdő alsó részén történt, az uszadától délre. Egy majdnem négy katasztrális holdnyi területet befoglaló *halastó* készült itt a régi tó mellett, melyen kisebb-nagyobb csónokok állnak a vízi sétákat kedvelő vendégek rendelkezésére. Eddig, a ki csónakázni akart, kénytelen volt a Balatonig menni, a mi meglehetősen költséges szórakozás volt, ezentúl itt a közelben is kultiválhatják ezt a testedző sportot. A tavat körülöfögő széles töltés tetején pedig igen kellemes sétaut kinalkozik, a mit egész hosszában szomorú fűzfák árnyékolnak be, — ha megnézzük. Szóval, teljes megelégedéssel konstatalhatjuk, hogy Péth szebb és kényelmesebb lett, mint volt valaha. És a mi elvégre szintén nem megvetendő: pompás magyar konyha, hamisítatlan italok és **Farkas** Sándor kitűnő cigánybandája segítik kellemessé tenni az itt időzést mind azoknak, a kik Péthet az idej szezonban fölkeresik.

— **Baltház mester.** Ma déli féltizenkettőkor egy különös alak lépett be szerkesztőségünkbe, kinek összes ruházatát egy merész szabású uszónadrág képezte. Csodálkozva tekintettünk a fogyatékos toalettra, mely nem csak az általános használatban lévő illemszabályokkal, de a meglehetősen télies időjárással is homlok-egyenest ellenkezett.

Mielőtt azonban megítélésünknek szavakban adhattunk volna kifejezést, vendégünk a szinikritikus elhagyott asztalán lévő kiszáradt tintatartóhoz lépett, melyből minden teketória nélkül egy impozáns városi bundát huzott elő s azt utánozhatatlan gráciával magára öltötte. Rögtön tisztába jöttünk, hogy Baltház mesterrel van dolgunk, mert most már nyájasan üdvözölt bennünket s bocsánatot kért az alkalmatlakodásért.

A nagy bűvész ezután az ajtót kinyitva, egy tiz esztendősnök látszó szerecsen fucskát intett be a folyosóra, ki hóna alatt vasokos fekete könyvet emelt. A könyv lapjai sürűn tele voltak ragasztva a fővárosi és nagyobb vidéki lapokból kiszedett elismerő nyilatkozatokkal, melyek Baltház mester páratlan művészetét hirdették.

Hirneves hazánkfia ezután a fucskát fogai

közé kapta és engedelmeinkkel rágyújtott. A kis szerezsen ugyanis a mester kezének érintésére köpczös bock szivarra változott.

A rágyújtáshoz használt félig égett gyufát most egy hamutartóba helyezte, melyből a következő perczben szemünk láttára egy pazar pompájú élő rózsabokor nőtt ki, tele virággal. Balthazar mester mindegyikünk számára letépett egy illatos Maréchal Nielt, de nem tűzhattük keblünkre a remek virágokat, mert azok kezünkben menten takarékpénztári részvényekké változtak. Tekintettel a hónapnak aggasztóan előrehaladott állapotára, hálás mosolylyal szoritottunk kezét a kitűnő mesterrel, míg szemünkben örömkönnyeek csillogtak. A nagy mágus ezután figyelmeztetett bennünket a holnapi előadásra és sietve bucsút vett tőlünk, mert — ugymond — szerény ebédjét pont 12 órakor a Szaturnuszról érkezett asztrál szellemek társaságában kell elköltenie.

A személyes bucsuvétel után jobban szemügyre vettük a markunkba nyomott részvényeket . . . 1872-ből való lutriczédulák voltak.

— **Köszönet nyilvánítás.** Mindazon jóbarátok, ismerősök és rokonok, kik felejtethetlen jó édes anyám végtiszteletén megjelenni, s az által a család fájalmát enyhíteni szivesek voltak, — fogadják úgy a gyászoló család mint a saját részéről is szintén köszönetem.

Szicvald András közgyám.

— **Margarin.** A mesterséges ételzsir használata mindinkább terjed s ma már a margarin készítésnek és elárúsításának útját állni nem lehet. A kormány tehát intézkedéseiben csakis arra szoritkozik, hogy ezt a mesterséges zsirt s az abból készülő sajtokat a követelményeknek megfelelőleg állítsák elő s hogy igazi zsir és igazi sajt helyett ne adhassák. A földmivélségi miniszter rendeletet fog kibocsátani, a melyben a föltételeket felsorolja. E rendelet ki-

mondja, hogy mindazon helyiségek, melyekben margarint árulnak, legalább 30 cm. magasságu betükből álló és szembeötölő helyen alkalmazott következő felirattal látandók el: „Itt mesterséges ételzsir kapható.“ Azon helyiségekben pedig, a melyekben margarin-sajtot árusítanak, szintén ilyen nagyságu hirdetésnek kell tudtul adni, hogy ott „margarin“ sajt eladás“ történik.

— **Valóságos jótéteménynek** ösmerik mindazok, a kik használták az „Exikátor“ gyógyfűkivonatot, mely a hajhullás ellen a legbiztosabb hatásának bizonyult. A tapasztalás szerint igen jó hatású ez a szer a fejbőrbetegségek ellen is, valamint rögtön meggátolja a korpaképződést, a hajzatot nagyban elősegíti a növésben, szép fényt és feltűnő puhává teszi. Azért tanácsolható, sőt ajánlatos, hogy aki a fenti betegségben szenved, tegyen kísérletet egy próbaiüveggel, és háládatos lesz örökké. Megrendelhető a feltaláló és készítőnél Dobé Nándornál, Budapest. Nefelejts-utca 27. szám alatt, vagy pedig Török József gyógyszerésznél, Király-utca 12. sz. Egy üveg postai küldéssel 2 kor. 40 fill.

Felelős szerkesztő: Chay Antal.

Nyilt-tér. *)

Első rangu nagy népszerűségnek örvendő biztosító-intézet. kedvező feltételek mellett

Főügynököt

keres. Ajánlatok *hitel- és üzletszerzőképes egyének részéről* „151 postafiók Budapest.“ czimre kéretnek.

*) Ezen rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

Knazovitzky Béla,

kalap, uri és női divatáru raktára
Székesfejérvár, Nádor-utca.

A tavaszi idényre különösen felhivom a n. é. közönség szives figyelmét a következő czikkekre:

a legjobb angol, Nutria és olasz gyártmányu kemény és puha kalapok minden létező szín és formákban. Ingek, gallérok, közelők, zsebkendők, harisnyák és sétapálcák. Különlegességek sport és Tourista czikkokban.

Nyakkendőkben remek ujdonságok!

Valódi prágai glace. Buldogg és szarvasbőr kesztyűk, női Zugblusok se-lyem. Delaia Zepfir stb. anyagból, szövet. Trier ruhák fiuk és lányoknak. — Napernyők nagy választékban.

Az idényre való szükségletemet a fenti czikkekből még az áremelkedés előtt kötöttem le, a mi lehetségessé teszi részemre, hogy nagy választékkal, jó árukkal, különösen pedig jutányos árakkal áljak a m. t. vevőim rendelkezésére.

A

„FEJÉRMEGYEI NAPLÓ“ KIADÓHIVATALA

DEBRECZENYI GYULA könyv-nyomdájában

Székesfejérvár, Iskola-utca 4. szám.

Mindennemű nyomtatványok gyors és pontos elkészítése jutányos áron.

Kis- és kir. osztrák-magyar kizárólag szab.

Homlokzat-festék-gyár

Kronsteiner Károly Bécs, III., Hauptstr. 120. (csajt. házában).

Arany-érmekkel kitüntetve.

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. és kir. katonai intézségek, vasutak, ipari-bánya és gyári társulások, építési vállalatok, építómesterek, ugyazintén gyári és ingatlan tulajdonosok szállítója. E homlokzat-festéket, melyek másban föloldhatók, száraz állapotban poralakban és 40 különböző mintában különként 16 krtól fölfelé szállítanak és a mi a festék szintisatóságát illeti, azonos az olajfestékkel.

Mialakítja, ugyazintén utatás kívánatra figyel és bármintre küldetik.

Vasárnap, kedd és csütörtökön
 april 1., 3. és 5-én
 a székesfehérvári
 Városi Színházban

Balthazar

az ördögös kezű ember

B.-Pesten nagy feltűnést keltett látványos csodaműveleteivel.

Élő rózsafáknak csodálatos növesztése (kelet indiai csoda) nagy újdonság.

Öregeknek fiatalokká átváltoztatása.

Noe bárkája

(nagy bibliai káprázat.)

Hasbeszélés műembereivel továbbá rendkívüli érdekfeszítő Spiritista mutatványai stb. stb.

Rendes színházi helyérek!

— Kezdeté 8 órakor. —

Jegyek előre válthatók a színházi pénztárnál az előadások napján d. e. 10—1 óráig, d. u. 3—6-ig.

FENYŐHÁZA

(Liptó-megye.)

Állami nyaralótelep, éghajlati gyógyhely, vizgyógyintézet.

A Tatra-hegység fenyvesei közt védett helyen, üdítő, pormentes völgyben fekszik Fenyőháza, a Nagy-Tatra gyöngye.

Idény: május 1-től október végeig. A szállodák egész éven nyitva állanak.

Szállás: (4 szálloda és 20 nyaralóban 210 modern és kényelmes szobával.) — Árak: július-augusztusban naponként 1 firtól 2 firt 50 krig. Elő- és utóidényben 25%-kal olcsóbb. Minden épület hegyi forrás-vízvezetékekkel van ellátva.

Élelmezés: étlap, vagy meg egyezés szerint. Egész penzió lakással július és augusztust kivéve személyenként napi 2 firt.

Szórakozásra: kiterjedt 80 klm. kocsizó, séta és erdei utak, gyógyterem, kávéház, 2 lawn tennis, díszes tekepálya stb. szolgálnak.

Fürdők: vizgyógyintézet, meleg fürdők, uszoda.

— Vasut, posta, távirda helyben. —

Megkeresésekre szívesen válaszol

Jahn Nándor, bérlő.

Equitable

Egyesült Államokbeli Életbiztosító-Társaság.

Alapított 1859-ben.

Kivonat az 1899 évi jelentésből:

Vagyon az 1899. év végén . . . kor. 1.400.956.430	
Felcselég „ 305.587.385	
Összbevétel az 1899. évben . . . „ 269.391.000	
Kötvénybirtokosoknak kifizetett az 1899. évben „ 120.597.705	
Új üzlet az 1899. évben „ 1.016.509.160	
Biztosítási állag az 1899. évvégén „ 5.272.082.110	
Kötvénybirtokosoknak az intézet fennállása óta kifizetett „ 1.615.953.650	

Ajánlatokat ugy az élet-, mint a járadék-biztosítás minden formájára a legolcsóbb díjtételek s legkedvezőbb feltételek mellett elfogad a magyarországi igazgatóság Budapest. VI., Váci-körut 35.

Tekintélyes képviselők az ország minden részben alkalmaztatnak.

A m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült **gözcseplő készleteit**, „Millenium“ legújabb szerkezetű: **fűkaszaló-marokrakó- és kévekötő aratógépeit**, melyek főelőnyei: *préselt aczélemez-állvány, téglaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető elpusztíthatatlan szerkezet*, továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutársaság resicza mezőgazdasági gépgyárában készült **3, 3 1/2 és 4 lőerejű gözcseplő-készleteit**. Sack-rendszerű, aczéllöntésű ekével ellátott **ekéit**, „Bonni“-féle kéttengelyű eketalajigát, *járgányos cseplő-készleteit, szecsakavágóit* és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

FIGYELMEZTETÉS! Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig bírt meghatalmazásokat f. évi január hó 31-ével megvontuk és azokat ezennel hatálytalanoknak nyilvánítjuk. Nevünkben és megbízásunkból tehát csakis azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláírt megbízással bírnak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbízás kiterjed. Nehogy a **közönség tévútra vezetessenék** és nehogy nevünkkel visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkítől, a ki nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni szíveskedjenek.

A MAGY. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE.

Nyomatott Debreczeni Gyula könyvnyomdájában Székesfehérvárott, Iskola-u. 4. sz.